

Lekså i engelska

Eð var för femti år se i Qsbyimm. Ig minnes it ollt sos eð war. Mitþið so ig ser áv ir fil, men sumt ir rett og riktut.

Dþingum i skaulam, i femmun. Addum byrt o lesu Engelska, för Elsa Wimelius. Eð war wanlit fingum leksu, fem eld sjäks mieninger so uldum yvrsett að engelsk. Ig war nuäg min leksu, men Lars-Ierik, Timber-Ingemar og Digerbjärgs-Olle war wenest slarvuger min leksu. Dier willd olltiett skriev áv eð ig add gart. Teslut saggd ig frö, men dier brygd it sig, etö skrieved áv endö. Dier tuäg skrievbuätþe main yr skaulwäskun, dar addum rast.

Ig wiss int ur ig ulld bell inder ðiem skriev áv. Se kam ig o eð. Ig ulld dþäro leksu tuäkut! Nesta gaungg add ig gart tau fil i werrum mieningg. Dier tuäg skrievbuätþe og skrieved áv ollt. Mes eð wart leksförör, fikk Olle go framm að tavlun og skriev fuäst mienindþin. Elsa saggd "Men Olle då!" og undres o ur an add bellt fö til eð so liuätuäkut. Ig wart funndirsam, för ig tykkt int eð war so fallit min twär filstavningar.

Innö Elsa add riett aut ollt so war fil min om-dar stuttmienindþem, tykkt ig synd umm Olle og war liuätglad int ig add faið go framm. Eð war tráy sturfil, so ig add gart autö te witö umm eð. Lars-Ierik fikk og gå framm og skriev ien mieningg, men an add ju uärteð warnað so an add rettað til iettdier fileð.

Flikar: Vi skriver!, Historier, Roliga historier, Dikter, Almanacka, Länkar, Om mig.

Listmenyer: Vi skriver älvdalska!, Några alfabeten, Tangentbord; Söndagsskolan, Vinterväglag, Sovmorgon, Läxan, Byxbaken; Vem är vackrast?, Tiden, Han såg ..., Stolligheten här i ...;

Läxan i engelska

Det var för femtio år sedan i Älvdalsåsen. Jag minns inte allt, så som det var. Mycket av det jag berättar är fel, men en del är både rätt och riktigt.

Vi gick i skolan, i femte klass. Vi hade börjat läsa Engelska med Elsa Wimelius som lärarinna. Det var vanligt att vi fick hemläxa, fem eller sex meningar som vi skulle översätta till engelska. Jag var noga med att göra hemläxorna, men Lars-Erik, Timber-Ingemar och Digerbergs-Olle var ganska slarviga med att göra läxorna. De ville jämt skriva av det som jag hade skrivit. Till slut sade jag ifrån, men det struntade de i och skrev av i alla fall. De tog min skrivbok från skolväskan medan vi hade rast.

Jag visste inte hur jag skulle kunna hindra dem från att skriva av. Men så kom jag på det. Jag skulle göra hemläxan på ett galet vis! Nästa gång hade jag gjort två fel i varje mening. De tog skrivboken och skrev av allt. När det blev läxförhör, fick Olle gå fram till svarta tavlan och skriva första meningen. Elsa sade: "Men Olle då!" och undrade hur han hade kunnat göra en sådan jättetokig översättning. Jag blev fundersam, för jag tyckte att det var väl inte så farligt med två felstavningar.

Innan Elsa hade rätt ut allt som var fel med den där korta meningen, tyckte jag synd om Olle och var jätteglad att det inte var jag som hade fått gå fram. Det fanns tre stora fel som jag hade gjort ovetandes. Lars-Erik fick också gå fram och skriva en mening, men han hade ju blivit förvarnad, så han hade rättat till ett av felen.

Efteråt var de arga, men jag lyckades till slut förklara att de tre värsta felen som Olle hade råkat ut för, dem hade jag gjort oavsiktligt. Jag visade vad jag hade skrivit på min egen lapp som jag hade gömt i fickan.

Sedan dess var det inte någon som ville skriva av mina hemläxor.

Eterát war ðier jálóker, men ig dugd ferklar teslut at wesst tráy file, so Olle add rákað aut för, add ig gart siuäv. Ig waist eð ig add skrievað o mainum lapp, so ig add gemt i fikkun.

Se war eð inndşin so willd skriev áv noð mjer.

Mats Westerling

Lyssna på älvdalskan! MP3-spelare (klicka på "triangeln"!)

MW läser webbsidan.

PDF-fil Aðgard 2009-02-06 Valid **XHTML 1.0 Strict & CSS**

© 2007-2009 Mats Westerling E-puäst að **Mats**
